

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XX. Altera Epistola Magdalенаe ad Christvm pro suscitatione Lazari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Lustrat: & vt legit facundo scriptile fletu
Nomen AMAS; itidem scripsit & æger, AMO.

E L E G I A X X.

*Alterâ Epistola MAGDALENÆ ad
CHRISTVM pro suscitatione La-
zari.*

MENS erat ignotis I E S V te quærere terris,
Seu fera silua tegat, seu specus alta pre-
mat:

Iamque meæ primo stabant in limine curæ;
Te mea spes volui, non tamen apta, sequi.
Vix cœpi ire gemenſque, labanſque, tremenſque
& anhelans,

Heu! cecidi in dubios lapsa relapsa pedes:
Labentemque solo dextrâ lauaque clientes
Sustinuere manu, sustinuere sinu.

Vox simul vt rediit; Mi Lazare, respirantis

Heu! vox prima fuit: altera, CHRISTE redi.
CHRISTE redi, ô quando! nimis, ah nimis asper
amanti,

Irrita mendaci vota moraris ope!

O quis erit tandem ille dies, qui sistat I E S V MI
Sed quid? abest mea lux, fors & abesse volct.

O quis erit istas qui lenè susurret in aures,

Quod voueo toties anxia, CHRISTVS adest!
CHRISTVS adest; & adest CHRISTO comes ar-
biter æui,

Ac necis & vitæ præses & obses Amor.

Sed quid ago? blandis magis aspero vulnera telis,
Dulciaque in luctus somnia pasco meos.

CHRIST-

CHRISTVS abest, & abest Amor his procul
 exsul ab oris,
 Spesque comes fidi pignus Amoris abest.
 Si tamen ille gradum Soly mis aduertit arenis,
 Bethaniis ibit obuia turba plagis:
 Aut medio occurrat (magis hoc decet) obuia
 campo.
 Sed tardant auidos inuida vincla pedes.
 Mœror enim duris innectit corda catenis;
 Quique cor hoc vinxit, vinxit & ille pedes.
 Et dolor infrenat elingui verba palato:
 Quod super, in digitis vox sedet vna meis.
 Mœsta tibi mœstas mittit tua Magdala ceras;
 Muta quidem, lacrymis sed tamen apta loqui.
 Littera si claudo pede fors labat, ebria fletu,
 Ancipiti que notat nescia stare stilo;
 Aut nota trunca sedet, moriturve sepulta lituris;
 Turbida signa manus præmorientis erant.
 Hoc solû (quod dicitur Amor) sedet hisce tabellis:
 Vnica vox I E S V, cetera fletus erant.
 Per tibi quæ blando pietas cor imbuit igni;
 Per tibi qui tenero pectore spirat Amor:
 Perque meo toties tua quæ data dextera fratri est,
 Hospita Bethanio dum stetit ara toro:
 Perque meos, Martha que pios, duo pignora,
 fletus;
 Perque tuas lacrymas, quæ decuere meas:
 Per benè si de te meruit mea nardus I E S V;
 Accipe non durâ, quas damus, aure preces.
 Quæ rogat, est hospes: super hospite dona re-
 poscit,
 Qualia sæpè dedit xenia gratus Amor.

Da

Da veniam; fateor, non sunt mea munera tanti,
 Vt Domino iniungant grande laboris onus.
 Tu tamen vna salus, & publica cura dolorum,
 Hospitibus renues ferre salutis opem?
 Frater, vti cernis, vastâ sub mole sepulcri
 Occubat, inuiso nomen inane solo.
 Quem populatur edax olidâ lue mortis alumnus,
 Et putris, heu! terrâ peste venenat amor.
 Tempora si numerem (numerat dolor omnibus
 horis)

Tertia iam lacrymis sæcula ière meis.
 Manè dies surgit nitido rediuuius Eoo,
 Quem nigra nocturnis vespera mergit aquis:
 Etiam quarta mei luctus deuoluitur ætas;
 Nec tamen vlla redux omina firmat Amor.
 Luna nouo complet cornu reparabile torno,
 Menstrua quod rapidis deterit hora rotis.
 Ostrifero comit ter nuda roseta galero,
 Quæ spoliat pictis inuida bruma comis.
 Et quæ non viridi caput exserit herba teatro,
 Improba quam cæco carcere clausit humus?
 Terra suos, simul æthra suos instaurat honores:
 Emicat hæc astris, stirpibus illa viret:
 Quin ergo mea vita, iubes (miserere precantis)
 Currat in exsanguis viuuda vena sinus.

ELEGIA XXI.

MARTHÆ querela.

L AZARE mi frater, mœstæ ò te siste forori!
 Ah! in fraterno puluere, quæro nihil.
 Iam nihil ille decor vultus, flos, gratia formæ;
 Quæ-